DAG 17

Ons word draers van die vuur

Lees Handelinge 2:3.

Hulle het iets soos vuur gesien wat in tonge verdeel en op elkeen van hulle gekom het.

Op Pinksterdag was daar 'n klompie mense wat letterlik aan die einde van hulle eie vermoë voor die Here gestaan het. Hulle was die mense wat die naaste aan Jesus op aarde geleef het. Dit was die slegte reputasie wat hulle saam met hulle moes dra. Die Jode was nie opgewonde oor hierdie aanhangers van Jesus Christus nie. En nou was Jesus weg en het hulle nie geweet wat die lewe vir hulle inhou nie.

In hierdie omstandighede het die dissipels hulle na die Here toe gedraai. Hy alleen kon hulle help. Vir hulle het Jesus egter gesê: "Wag in Jerusalem." Wat presies was wat hulle gaan doen het. En in hierdie oomblik van wag besoek die Here hulle met sy heerlikheid.

Skielik word hierdie bang en benoude groepie mense 'n kragtige bende vreeslose verkondigers

van die goeie nuus, van dit wat die Here in hulle lewe kom doen het. Die Here het hulle bonatuurlik besoek met sy vuur.

Hy kon dit doen omdat hulle nie vol was van hulleself nie. Daar was plek vir Hom en die vuur van Pinkster was vir hulle 'n werklikheid.

Here, ek is beskikbaar vir U. Kom besoek my met u vuur. Laat u vlam in my brand. Ek wil die heerlikheid en die lewe van Jesus Christus verkondig.

Aantekeninge: